

1. Violència, excepte lesions lleus complicades (tètans, septicèmia, etc.), les morts per anestèsia i les produïdes en atacs epilèptics o apoplètics.

2. Infeccions, exceptuades les de poca mortalitat.

3. Malalties i accidents de l'embaràs i del part.

4. Malalties que més freqüentment produeixen la mort (càncer, tuberculosi, diabetes, aneurisma, nefritis, hèrnia estrangulada i obstrucció intestinal, etc.).

5. Les malalties primàries es preferiran a les secundàries.

6. Les agudes són preferides a les cròniques.

7. Una malaltia anomenada en la llista de causes de defunció és preferida a qualsevol altra no especificada.

8. Quan no té aplicació cap de les preferències esmentades, la causa indicada com primària pel certificador s'haurà de tenir en compte.

Els Consells encarregats de la unificació dels certificats s'han preocupat també d'eliminar els termes indefinits i els conceptes anacrònics tan freqüents encara en els certificats.

RESPONSABILITAT MEDICA PER ABÚS DE COCAÏNA

Per haver fet una recepta prescrivint cocaïna a persones no malaltes, ha estat processat un metge alemany.

Portat el cas al Tribunal Suprem de Leipzig, aquest ha fet constar en la seva sentència que Alemanya estava obligada per un conveni internacional a limitar l'ús d'opi, morfina i cocaïna al tractament de les malalties, i a prohibir-

lo per altres objectes. Per tant, la importació, exportació, producció i venda d'aquestes drogues són permeses únicament tenint especial autorització. Les farmàcies no necessiten tenir llicència, podent expendre dites substàncies en demanar-se amb recepta mèdica, però un metge que prescriu cocaïna per altres fins que no siguin curatius es fa acreedor a penalitat.

Si es prova que un farmacèutic ha expès la droga en virtut de prescripció mèdica amb evident bona fe, no és culpable, però ho és quan es demostrï que sabia que la substància era destinada a altres usos que els medicinals, havent d'ésser considerat en tal cas com un còmplice.

L'ESPECIALISME A ALEMANYA

Dels 44.000 metges que es compta que hi ha actualment a Alemanya, no menys que 14.000 (o sia un 32,5 per cent) són especialistes.

D'aquests, 2.428 es qualifiquen ells mateixos com especialistes de la pell, malalties venèries i uro-genitals i així resulta que hi ha un especialista d'aquestes branques per cada 20.000 habitants.

Hi ha també 1.688 especialistes de malalties internes; 1.661 per malalties nervioses i mentals; 1.539 cirurgians; 1.479 ginecòlegs; 1.399 oto-laringòlegs; 1.188 oculistes, 975 pediatres i 310 ortopedes... N'hi ha 570 que combinen la cirurgia general amb la ginecologia, i existeixen també 409 especialistes de malalties pulmonars i 239 per afeccions de l'aparell digestiu.

Els especialistes viuen gairebé exclusivament en les ciutats importants, excepte els que estan en Sanatoris o altres institucions mèdiques exteses pel país.